

สกู๊ปหน้า 1 เดลินิวส์

**'มีผลร้าย'ไม่สนไม่ได้
'ขยะอาหารล้น'
นรกกังวล'ส่อรุนแรง!!'**

อ่านต่อหน้า 3

สกู๊ปหน้า 1 เดลินิวส์
ต่อจากหน้า 1

๖๖ มื้อจะผ่านพ้นวันสิ่งแวดล้อมโลก 5 มิถุนายนมาระยะหนึ่งแล้ว แต่กับ “ปัญหาสิ่งแวดล้อม” นั้นก็ยังคงมีกรณีที่ต้องตระหนักกันต่อเนื่องในทุก ๆ วันอีกเพียบ!! รวมถึงกรณี “ขยะ”... ทั้งนี้ นอกจากขยะพิษต่าง ๆ ขยะพลาสติก และขยะทั่ว ๆ ไปแล้ว...กับ “ขยะ

อาหาร” นี้ก็กำลังเป็นปัญหาสำคัญที่นับวันยิ่งมีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งวันนี้ “ทีมสกู๊ปเดลินิวส์” จะสะท้อนต่อข้อมูลเรื่องนี้ จากการที่นักวิชาการมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์แสดงความกังวล และก็มีคำแนะนำ...

“หยุดยั้งวงจรขยะอาหาร” ของไทย...

เพื่อ “ไม่ให้เพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อย ๆ”

โดย “เปลี่ยนพฤติกรรมที่ทำให้เกิดขยะ”

เกี่ยวกับ “ซ็อกกังวล” เรื่อง “ขยะอาหาร (Food Waste)” ที่หาก

ไม่มีแนวทางรับมือกับสถานการณ์นี้ ก็อาจจะทำให้ไทยเผชิญกับ “ผลกระทบรุนแรง” จาก “ปัญหาขยะอาหาร” ในอนาคตอันใกล้ กับเรื่องนี้ทาง ดร.รชชา เทพพร นักวิชาการ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอาหาร คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (SCI-TU) เผยถึง สถานการณ์ขยะอาหารในประเทศไทย ไว้ว่า... มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น!! ซึ่งจากเดิมที่มีรายงานตัวเลขขยะอาหารต่อปี ในปี 2565 อยู่ที่ 17 ล้านตัน แต่จากสถานการณ์ปัจจุบัน ถึงตอนนี้ตัวเลขก็อาจจะขยับสูงขึ้นไปมากกว่าเดิมแล้ว

สาเหตุที่ทำให้ปริมาณขยะอาหารในไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

นั้น ดร.รชชา ระบุไว้ว่า... มีปัจจัยส่วนหนึ่ง จากการผลิตอาหารที่ไม่ได้ ตามที่มาตรฐานกำหนด (Food Loss) จนทำให้เกิดขยะอาหารจากกระบวนการผลิตประมาณ 30% ซึ่งถือเป็นตัวเลขที่สูงมาก เมื่อเทียบกับกรณีประชากรกลุ่มที่ขาดแคลนอาหารบริโภค ขณะที่อีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดขยะอาหารเพิ่มขึ้น คือเกิดขึ้น จากพฤติกรรมกรรการบริโภค ที่มีสาเหตุทั้งจากการ บริโภคไม่หมด หรือ บริโภคไม่ทัน จนทำให้ต้องทิ้ง และกลายเป็นขยะอาหาร ...นี่เป็น “2 ปัจจัยสำคัญ” ที่อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ระบุไว้

**'มีผลร้าย'ไม่สนไม่ได้
'ขยะอาหารล้น'
นรกกังวล'ส่อรุนแรง!!'**

ขณะเดียวกัน ความนิยมอาหารไทยที่เพิ่มขึ้น ที่สะท้อนจากการจัดอันดับอาหารอร่อยจากหลายเวที แม้จะส่งผลดีต่อภาพรวมของธุรกิจอาหารให้เติบโตทั้งห่วงโซ่ แต่ปัญหาที่ตามมาด้วยก็คือ ปริมาณขยะอาหารเพิ่มขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งหากไทยยังไม่มีแผนจัดการขยะอาหารอย่างเป็นระบบ ปัญหาอาจทวีความรุนแรง อาจส่งผลเสียรุนแรงต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งเพื่อจะกำหนดแนวทางจัดการขยะอาหาร ก็ **ต้องมีกรลดปัจจัยที่ทำให้เกิดขยะชนิดนี้** ซึ่งมีอยู่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้...

ปัจจัยที่ 1 ผู้ผลิตที่ผลิตหรือเตรียมอาหารแบบมากจนเกินไป

(Over Prepare) หรือการทำอาหารเกินกว่าการบริโภคจริง จนทำให้เกิดอาหารเหลือทิ้งจำนวนมาก โดยผู้ผลิตต้องมีการบันทึกรวบรวมข้อมูลกระบวนการผลิตอาหารหรือแปรรูปอาหารว่า...ขั้นตอนไหนที่ทำให้เกิด Over Prepare หรือ Food Loss ซึ่งควรหาแนวทางแก้ไขเพื่อลดการสูญเสียในเรื่องนี้ เช่น **สร้างระบบการผลิตที่ดี-มีคุณภาพ** เพื่อช่วยลดการสูญเสียอาหาร ในขณะที่ปัจจัยที่ 2 คือ ผู้บริโภคไม่มีการวางแผนในการบริโภค อาทิ พฤติกรรมนำอาหารมากักตุนไว้จำนวนมาก ๆ จนอาหารที่ตุนไว้เหลือในตู้เย็นและหมดอายุจนต้องนำไปทิ้งเป็นขยะ และก็ซื้อ

อาหารใหม่เข้ามาอีกตุนไว้อีก โดยแนวทางลดปัญหานี้ก็ทำได้โดยการ **เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม** ดังกล่าว

นี่เป็นคำแนะนำ **"ตัดวงจรขยะอาหาร"**

"ที่เป็นผลมาจาก 2 ปัจจัยหลัก" ที่ว่านี้

ส่วนอีกเรื่องที่ยังมองข้ามไม่ได้คือ **"ขยะอาหารที่เกิดจากธุรกิจอาหารบุฟเฟต์"** ซึ่งก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าทำให้เกิดขยะอาหารมากเช่นกัน เนื่องจากจุดขายธุรกิจอาหารแบบบุฟเฟต์นั้นคือการมีอาหารหลายเมนู ซึ่งผู้ประกอบการต้องเตรียมอาหารเอาไว้เพื่อดึงดูดลูกค้าในปริมาณที่อาจ

มากเกินไปจนความต้องการ ขณะที่ผู้บริโภคก็รู้สึกว่ามีรับประทานแบบบุฟเฟต์ต้องได้ความคุ้มค่า ซึ่งก็จะเห็นได้ว่าขยะอาหารเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องพันทั้งระบบห่วงโซ่อาหาร ทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภค ซึ่งทั้งหมดต้องตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อเรื่องนี้ร่วมกัน ...ทาง ดร.รชชา อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร มธ. ชี้ไว้

ทั้งนี้ **"แนวทางลดขยะอาหาร"** นั้น เรื่องนี้ทางนักวิชาการท่านเดิมยังได้ให้คำแนะนำไว้ว่า... มี 4 กระบวนการสำคัญ ที่ช่วยจัดการปัญหาได้ เริ่มจาก **"ลดความยาวห่วงโซ่อาหาร"** เพื่อลดระยะเวลาให้อาหารอยู่ในห่วงโซ่ที่สั้นลง, **"เพิ่มคุณค่าประโยชน์ให้อาหารที่ใกล้จะเป็นของเสีย"** โดยการแปรรูปเพื่อยืดอายุอาหาร, **"นำขยะอาหารไปใช้ให้เกิดคุณค่าหรือมูลค่าเพิ่มขึ้น"** เช่น ทำก๊าซชีวภาพ เพื่อจะไม่เป็นการระดมสิ่งแวดล้อม และ **"กำจัดทิ้งอย่างถูกวิธี"** ด้วยการผ่านกระบวนการที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งแนวทาง-กระบวนการเหล่านี้จะช่วยลดการเกิดขยะอาหาร และลดปัญหาสิ่งแวดล้อมได้

นอกจากนี้ ดร.รชชา ยังชี้ไว้ว่า... การนำ **"มาตรการทางกฎหมาย"** มาใช้ควบคุมก็เป็นอีกแนวทาง ซึ่งในต่างประเทศมีการออกกฎหมายลดการสูญเสียอาหาร เช่น ฝรั่งเศส มีกฎหมายการจัดการอาหารส่วนเกินจากกระบวนการค้าปลีก และมีการสร้างแรงจูงใจทางภาษี หรือ สิทธิประโยชน์ให้แนวคิดอาหารป้ายเหลือง นำอาหารที่เหลือจากการผลิตไปแจกในชุมชนต่าง ๆ ซึ่งลดภาระของรัฐบาลในการจัดการกับขยะอาหาร ...นี่เป็น **"กรณีศึกษาในต่างประเทศ"** ที่ประเทศไทยก็น่าจะสนใจ

"ขาดแคลนอาหาร" นั้น **"ไทยก็มีปัญหา"**

แล้วก็ยัง **"มีปัญหาขยะอาหารอีกด้วย"**...

ก็ **"ต้องช่วย ๆ กันหยุดปัญหาอาหาร"**.

'ซัซชาติ' ถกผลกระทบก.ม.ภาษี

นายซัซชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้ว่าฯ กทม. เป็นประธานเวทีสาธารณะ “ซ้าแหละ กฎหมายภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างและผลกระทบต่อรายได้ท้องถิ่น” โดย กทม. ร่วมกับหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ศูนย์ศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นสถาบันสัญญาธรรมศักดิ์เพื่อประชาธิปไตย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)

ทั้งนี้ สืบเนื่องจากการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ถือเป็นรายได้หลัก โดยในช่วงปี 2563 และ 2564 มีการออก พ.ร.ฎ.ลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท พ.ศ. 2563 และ พ.ร.ฎ.ลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2564 ลดภาษีอัตราร้อยละ 90 เพราะสถานการณ์โควิดที่ส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บรายได้ กทม. มาก

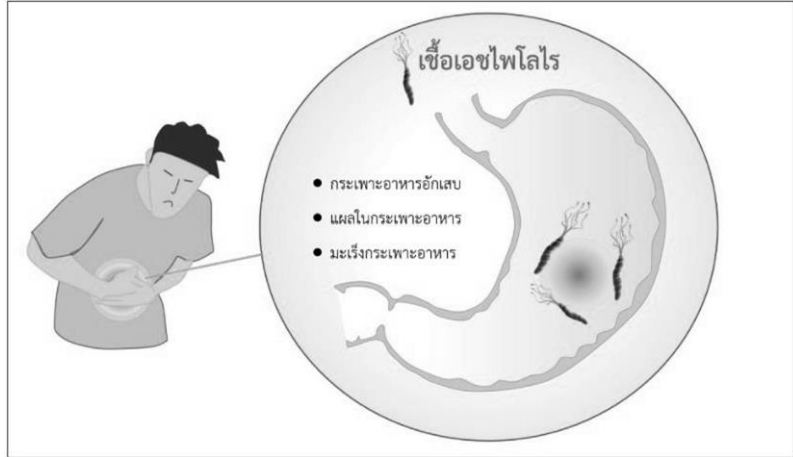
ต่อมาในปี 66 มีพ.ร.ฎ.ลดภาษีสำหรับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างบางประเภท (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2566 โดยลดภาษีในอัตราร้อยละ 15 ของจำนวนภาษีที่คำนวณ

ได้สำหรับการจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างของปีภาษี พ.ศ. 2566 เพื่อลดภาระและบรรเทาผลกระทบต่อประชาชน และสนับสนุนให้เกิดการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ ซึ่งมาตรการทั้งหมดนี้ส่งผลให้ กทม. อาจจัดเก็บภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้น้อยกว่าประมาณการรายรับที่กำหนดไว้

ดังนั้น กทม. และหน่วยงานเกี่ยวข้อง จึงได้นำเสนอข้อมูลและผลกระทบที่เกิดขึ้นแก่รัฐบาล และเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมายดังกล่าว โดยอุดช่องว่างที่ทำให้เกิดการเลี่ยงภาษีอย่างไม่เป็นธรรม ได้แก่ 1. การทบทวนค่านิยามสิ่งปลูกสร้างให้ครอบคลุมกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เคยจ่ายภาษีให้ท้องถิ่น เช่น เสาสัญญาณโทรศัพท์ สาธารณูปโภคต่าง ๆ

2. ยกเลิกการอนุญาตให้นำที่ดินรกร้างมาปรับเปลี่ยนเป็นการเกษตรแบบเฉพาะกิจ 3. ยกเลิกการอนุญาตให้หอพักหรือกิจการห้องเช่าบ้านเช่าจ่ายภาษีในอัตราของที่อยู่อาศัย และ 4. ทบทวนการประเมินมูลค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้างให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงทางเศรษฐกิจและการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อให้เกิดการกระจายภาระภาษีอย่างเป็นธรรม และไม่ส่งผลทำให้รายได้จากการจัดเก็บภาษีดังกล่าวลดลงอย่างไม่สมควร.

เฮลิโคแบคทีเรีย ไพโลไร ภัยร้ายในกระเพาะอาหาร

เชื้อเฮลิโคแบคทีเรีย ไพโลไร หรือเรียกโดยย่อว่าเอชไพโลไร เป็นแบคทีเรียที่ทำให้เกิดโรคกระเพาะอาหารอักเสบ แผลในกระเพาะอาหาร และมะเร็งกระเพาะอาหาร ผู้ป่วยโรคมะเร็งกระเพาะอาหารมีอัตราการเสียชีวิตสูงเป็นอันดับ 4 ของผู้ป่วยมะเร็งทั้งหมดทั่วโลก มีผู้เสียชีวิตจำนวนมากกว่า 7 แสนรายต่อปี เนื่องจากในระยะแรกผู้ป่วยมักไม่มีอาการ มักตรวจพบมะเร็งในระยะลุกลามแล้ว จึงไม่สามารถรักษาให้หายขาด ผู้ป่วยโรคมะเร็งกระเพาะอาหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90) มักมีสาเหตุมาจากการติดเชื้อเอชไพโลไร องค์การอนามัยโลกประกาศให้เชื้อเอชไพโลไรเป็นสารก่อมะเร็งในมนุษย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 ปัจจุบันประเทศไทยมีผู้ติดเชื้อแบคทีเรียชนิดนี้ประมาณ 1 ใน 3 ของประชากรทั้งหมด หรือประมาณ 20 ล้านคน เชื้อเอชไพโลไรสามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนผ่านทาง การรับประทานอาหารหรือน้ำ ที่มีเชื้อปนเปื้อนอยู่ ซึ่งอาจปนเปื้อนจากอุจจาระหรือน้ำลายของผู้ติดเชื้อก็ได้

ผู้ติดเชื้อเอชไพโลไรสามารถแสดงอาการได้หลากหลาย ผู้ป่วยส่วนใหญ่มักไม่มีอาการ บางรายอาจมีอาการปวดหรือแสบร้อนท้องบริเวณลิ้นปี่ ท้องอืด คลื่นไส้ อาเจียน ผู้ป่วยที่มีแผลในกระเพาะอาหารอาจมีอาการถ่ายอุจจาระเป็นเลือดหรือสีดำ เหนียวคล้ายยางมะตอย อาเจียนเป็นเลือดหรือสีดำ หรืออาจมีอาการโลหิตจางจากการเสียเลือดเรื้อรังในทางเดินอาหาร ซึ่งทำให้เกิดอาการเหนื่อยง่าย อ่อนเพลีย หน้ามืด ผู้ป่วยที่มีอาการดังกล่าวควรพบแพทย์เพื่อตรวจหาสาเหตุและทำการรักษา นอกจากผู้ป่วยที่มีอาการข้างต้นแล้ว ผู้ที่มีญาติสายตรงเป็นมะเร็งกระเพาะอาหาร หรือมีสมาชิกในครอบครัวติดเชื้อเอชไพโลไร ก็ควรได้รับการตรวจวินิจฉัยการติดเชื้อแบคทีเรียในกระเพาะอาหารด้วยเช่นกัน การตรวจวินิจฉัยสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การส่องกล้องทางเดินอาหาร ส่วนบน การตรวจหาเชื้อในอุจจาระ การเป่าลมหายใจเพื่อตรวจหาเชื้อ ทั้งนี้การเลือกวิธีการตรวจการติดเชื้อที่เหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละรายขึ้นอยู่กับดุลพินิจของแพทย์เป็นหลัก แพทย์จะใช้วิธีส่องกล้อง

ทางเดินอาหารส่วนบนในผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเป็นโรคมะเร็งกระเพาะอาหาร เช่น ผู้ป่วยอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไปที่มีอาการปวดท้องบริเวณลิ้นปี่ หรือมีอาการเตือน ไม่ว่าจะเป็นเลือดออกในทางเดินอาหาร ภาวะโลหิตจาง น้ำหนักลดผิดปกติ เป็นต้น

การกำจัดเชื้อเอชไพโลไรโดยการรักษาให้หายขาด นอกจากจะช่วยบรรเทาอาการปวดท้องจากโรคกระเพาะอาหารอักเสบ ยังช่วยป้องกันการเกิดมะเร็งกระเพาะอาหาร และลดการแพร่กระจายเชื้อสู่ผู้อื่นได้อีกด้วย ถึงแม้ผู้ติดเชื้อเอชไพโลไรบางรายจะไม่มีอาการหรือมีอาการน้อย ยังคงแนะนำให้รักษาเนื่องจากเชื้อทำให้เกิดกระเพาะอาหารอักเสบเรื้อรัง เมื่อเวลาผ่านไปเซลล์เยื่อกระเพาะอาหารจะเกิดการฝ่อและเสี่ยงต่อการเป็นมะเร็งกระเพาะอาหารมากขึ้น แพทย์จะให้การรักษาผู้ติดเชื้อเอชไพโลไรด้วยสูตรยากำจัดเชื้อซึ่งประกอบด้วยยาอย่างน้อย 2 ชนิดขึ้นไป รับประทานยาเป็นระยะเวลารวม 10-14 วัน หลังจาก

แนวหน้า

Naew Na
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,250

Section: ทั่วไปดี/สุขภาพ-ความงาม

วันที่: อังคาร 20 มิถุนายน 2566

ปีที่: 44

ฉบับที่: 15390

หน้า: 16(ล่างขวา)

Col.Inch: 59.74

Ad Value: 74,675

PRValue (x3): 224,025

ศิลปิน: ชาว-ดำ

หัวข้อข่าว: เฮลิโคแบคเตอร์ ไพโลไร ภัยร้ายในกระเพาะอาหาร

รับประทานยากำจัดเชื้อหมดอย่างน้อย
4 สัปดาห์ ผู้ป่วยควรได้รับการ
ตรวจยืนยันว่ากำจัดเชื้อสำเร็จ โดย
สามารถตรวจได้ด้วยวิธีที่ไม่ต้อง
ส่องกล้อง ได้แก่ การเป่าลมหายใจ
ตรวจเชื้อ การตรวจอุจจาระ

กล่าวโดยสรุป การติดเชื้อ
เฮลิโคแบคเตอร์เป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่
ทำให้เกิดโรคมะเร็งกระเพาะอาหาร
ผู้ป่วยที่มีอาการปวดท้องบริเวณ
ลิ้นปี่ ถ่ายอุจจาระสีดำ อาเจียนเป็น
เลือด หรือมีภาวะโลหิตจาง ควร
ได้รับการตรวจวินิจฉัยการติดเชื้อ
ที่แม่นยำและรักษาการติดเชื้อให้
หายขาดโดยเร็วที่สุด เพื่อบรรเทา
อาการของโรค ป้องกันการเกิด
มะเร็งกระเพาะอาหาร และลดการ
แพร่กระจายเชื้อสู่ผู้อื่น

อาจารย์ แพทย์หญิงณัฐสุดา อ่วมแก่น

อายุรแพทย์โรคระบบทางเดินอาหาร วิทยาลัยแพทยศาสตร์นานาชาติจุฬาภรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ราชวิทยาลัยอายุรแพทย์แห่งประเทศไทย

พัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชน 8

นายอนันต์ นาคนิยม รอง ผวจ.ระยอง นายพรเทพ ภูริพัฒน์ รองผู้ว่า กนอ.นายมงคล เสงโรจนโสภณ นายกสมาคมเพื่อนชุมชน รศ.ดร.สมชาย สุกัทรกุล คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี ม.ธรรมศาสตร์ ร่วมลงนาม MOU “โครงการสมาคมเพื่อนชุมชนและพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนต้นแบบ ตามแนวทางธรรมชาติโมเดล รุ่นที่ 8/2566” ที่ รร.โกลเด้นซิตีระยอง มีนายมนชัย รักสุจริต ผจก.สมาคมเพื่อนชุมชน ผู้นำอปท.กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้แทนผู้ประกอบการ โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และประชาชนในพื้นที่ ร่วมเป็นสักขีพยาน พร้อมเปิดตัววิสาหกิจต้นแบบ พื้นที่มาบตาพุดคอมเพล็กซ์ทั้ง 7 กลุ่ม นายมงคลเปิดเผยว่า ได้พัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่รุ่นที่ 1 เมื่อปี 2559 จนถึงปัจจุบัน รุ่นที่ 8 เพื่อยกระดับคุณภาพสินค้า ปรับปรุงฉลากสินค้า บรรลุเกณฑ์ให้ทันสมัย ตลอดจนส่งเสริมช่องทางการตลาด.

ทำเอ็มโอยู อนันต์ นาคนิยม รอง ผวจ.ระยอง พรเทพ กุริพัฒน์ รอง ผู้ว่า กนอ. มงคล เองโรจนโสภณ นายกสมาคมเพื่อนชุมชน รศ.ดร.สมชาย สุกัทรกุล คณบดีคณะพาณิชยศาสตร์ฯ ม.ธรรมศาสตร์ ทำ MOU “โครงการสมาคมเพื่อนชุมชน และพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนต้นแบบตามแนวทางธรรมชาติโมเดล รุ่นที่ 8/2566” ที่ รร.โกldenชีที้ระยอง.